

Loven er sådan, at man skal være dansker eller EU-borger eller fra et EØS-land, det vil sige f.eks. fra Norge.

Derfor er spørgsmålet relevant. Hvorfor skal man kunne drive apoteksvirksomhed i Danmark som græker eller som portugiser, men ikke som tyrker eller som borger fra Algeriet?

Formanden:

Fru Yvonne Herløv Andersen som ordfører.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er jo en ikke uinteressant debat, og jeg vil da støtte helt op om hr. Jørn Jespersen og hr. Frank Aaen i deres synspunkter, for jeg savner at få en faglig begrundelse for det. Den kom jo ikke frem. Men der kom en meget principiel holdning omkring, hvem det er man ønsker der skal drive apotek.

Det virker bare ikke, så altså hvis man interesserer sig for, hvad der står i lovforslaget, har det jo ingen rimelighed og slet ikke, da områderne bliver mere og mere integreret i EU-lovgivningen og retter sig derefter. Så jeg kan simpelt hen ikke forstå det. Jeg har i hvert fald ikke fået en forklaring, jeg kan bruge til noget. Og så er det, jeg som medlem af CD støtter op om de synspunkter, der kom heroppefra før.

Men jeg synes, vi skal prøve at koncentrere os om det lovforslag, der ligger på bordet. Det er jo en genfremsættelse, som ikke nåede så langt som til en behandling. Der er i nogen grad tale om en opsamlingslov, hvad jeg ved man har behov for med visse mellemrum. Og så har vi også en række bestemmelser, der bliver ajourført.

Derudover har det især været spørgsmålet om apotekernes tavshedspligt, som med denne ændring af loven bliver lempet. Og det gør den jo, fordi det har vist sig, at det er nødvendigt for at komme de tilfælde til livs, hvor apotekeren ved eller har en begrundet formodning om, at en kunde ikke bare indløser receptpligtig medicin til eget normalforbrug, men f.eks. kan være inde i et misbrug eller kan have til hensigt at videregælle det lægemiddel, han lige har fået udleveret.

Det kan også virke underligt, når samme mand kommer ind med recepter fra flere forskellige læger på et bestemt middel, som man ved er nemt omsætteligt på gadeplan. Apotekerens tavshedspligt har hidtil været til hinder for at gribe ind i de tilfælde. Men nu beder man så om, at apotekeren og dennes stedfortræder

kan reagere. Det kan de så også gøre på henvendelser, de får fra deres personale. Det tror jeg egentlig kan have en positiv indflydelse på antallet af omsatte midler på gadeplan, og det støtter fint op om de restriktioner, som allerede er indført, som bl.a. blev indført på baggrund af lægemidlet Rohypnol, som jo var meget eftertragtet også på gadeplan.

I forbindelse med videregivelse af oplysninger indføres så en hjemmel for Lægemedelstyrelsen til at fastsætte regler om apotekets adgang til at videregive oplysninger – det synes jeg er væsentligt – til den læge, som har udstedt recepten, for at afhjælpe f.eks. fejl eller mangler i den recept, som er kommet frem. Det er også en god ting at lempe på det område.

Så er der spørgsmålet, der kolliderer lidt: Det er lægemiddelstatistikken og dens brugbarhed. Der vil det jo være hjælpsomt, hvis man kan komme helt ned på det enkelte præparat, fordi det, vi i dag har, er jo oplysning på stoffer. Og det kan jeg godt se i nogen grad kan kolliderer med virksomhedernes interesser. Det bliver vi nødt til at kigge nærmere på i udvalget. Men det vil være meget vanskeligt at skulle gå ind og have en forhåndstilkendegivelse hver gang, så det bliver et udvalgs spørgsmål.

Endelig gives der sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte regler om Lægemedelstyrelsens adgang til i kontroløjemed at videregive oplysninger fra lægemiddelstatistikken, registrering af lægernes udstedelse af medicin, altså lægemiddelstatistikregisteret, fordi det er så væsentligt at vide, hvad den enkelte læge egentlig udsteder af den samme gruppe medicin, det samme præparat.

Med de opstramninger, der lægges op til med dette forslag, får vi så en bedre kontrol. Vi får en bedre kontrol med misbruget, med receptudstedelsen og, synes jeg også, med forbruget af medicin generelt, og det kan vi selvfølgelig støtte.

Morten Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre stiller vi os positivt over for de ændringer og suppleringer, der lægges op til i forslaget. Vi finder lovforslagets forslag om at lempe på apotekernes tavshedspligt hensigtsmæssigt.

Forslaget er jo begrundet med, at læger og apoteker i deres hverdag oplever, at der til en gruppe af patienter ordineres og udleveres mere medicin, end der er fagligt belæg for. Denne overmedicinering skyldes manglende